

саждатъ чрезъ вѣликодшіето въ разсадника, дѣто
сж бы появила изгбена въ паството имъ.

И пакъ да послѣдовамы и състрадаемъ съ Апостолытѣ ко всичко; За което и Божественній Златоустъ говори: „М-и-и-и-ръ всѣмъ! Возлюбимъ другъ друга, да единомыслемъ исповѣмъ.“ (вижд. Глажек). Апостолытѣ така говорѣли за сѣба си: „Че, Богъ, показа насъ посланницитѣ, най послѣдны на свѣтъ. Ный бѣиы заради Христа.“ Т. Е. Ако и да сме послѣдни на тозы свѣтъ, нъ въ вѣдѣщія—най пзрви; За това и нищо свѣтло не оставамы да става мѣждъ человекытѣ, до като не го приспособимъ съ превѣлика правда на Исуса Христа, което е Бола Кожіа.“ А ный безчестны.“ Тѣ пакъ говорятъ: Т. Е. Всичката слава свѣтлова, и всичките почести оставамы за свѣтовнытѣ, сирѣчь, за мірскитѣ; конто, като не имъ стѣнжлы на крака, тѣ не го виждамы за порокъ, нито, кога не имъ рѣквалы: добръ дошле; нито—кога не ги поканжлы на пзрвото мѣсто да сѣднѣтъ въ сѣборицата; Н. П. каквото сегашнитѣ наши зборовы; каквото цю ставатъ засѣданія на пбелични мѣста; каквото зборовы на зіафети, каквото на крѣпости; на свѣдѣны; на смърты; на подѣшы и проч. нито сж досаждалы нѣкому, кога са слѣди та не ги поздравилъ по ѹлицыте, нъ заминѣвалъ безъ да имъ рѣче нищо; нито пѣкъ, кога не имъ посѣтѣвалы нищо, за нѣкое вѣкронсповѣдно—тѣхно отстоаванье.

Апостолытѣ пакъ говорѣлы за сѣба си: До този часъ и гладѣамы, и жаждѣамы.“